

Γ'.—Ἑλληνισμός—ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Σερούχ διὰ τοὺς εἰδωλολατρεῖας, καὶ ὡς ἐστοίχουν τὸ τεχνικαῦτα ἕκαστος κατὰ τινὰ δεισιδαιμονίαν ἐπὶ τὸ πολιτικώτερον, καὶ ἐπὶ ἥθην καὶ θεσμούς. Ἐθεοποιοῦν δὲ δι' εἰδώλων ἀπεικονίζοντες τοὺς πάλαι παρ' αὐτοῖς τετιμημένους, ἢ τυράννους, ἢ γόητας, ἢ τινὰς τι δράσαντας ἐν τῷ βίῳ, μνήμης τι δοκοῦν ἄξιον. 189.

Δ'.—Ἰουδαϊσμός—τὴν ἀρχὴν λαμβάνει ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ χρηματισθέντος ὑπὸ Θεοῦ εἰς περιτομήν. Ἀρχεται δὲ μετὰ τὸν Ἑλληνισμὸν, τριακοστῆς πρώτης γενεᾶς ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου κατασκευῆς, ἔτη δὲ τρισχίλια τριακόσια τριάκοντα ἐν. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀβραάμ οὐπω ἦν ἐπώνυμον αἰρέσεως, οἱ γὰρ ἀπόγονοι αὐτοῦ κατ' εὐσέβειαν διῆγον. 193.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ε'.—Στωϊκοί — Γ'. αἵρεσις ἀπὸ Ἑλληνισμοῦ. — Σῶμα τὸ πᾶν δογματίζοντες καὶ τὸν αἰσθητὸν τοῦτον κόσμον θεὸν νομίζοντες. Καὶ τὸν μὲν Θεὸν νοῦν ὀρίζουσι, καὶ ὡς ψυχὴν παντός τοῦ ὄντος κύτους, οὐρανοῦ καὶ γῆς· σῶμα δὲ αὐτοῦ τὸ πᾶν, καὶ ὀφθαλμοὺς τοὺς φωστῆρας. Τὴν δὲ σάρκα πάντων ἀπόλλυσθαι, καὶ τὴν ψυχὴν πάντων μεταγγίζεσθαι ἀπὸ σώματος εἰς σῶμα. Ἐσχον δὲ Ζήνων ἀρχηγὸν τὸν Κιτιέα. 201.

Σ'.—Πλατωνικοί — Δ'. αἵρεσις ἀπὸ Ἑλληνισμοῦ. Ἀπὸ τοῦ Πλάτωνος φάσκοντες εἶναι τρεῖς δυνάμεις Θεὸν, εἶδος καὶ ὕλην· τὸν δὲ κόσμον γεννητὸν καὶ φθαρτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἀγέννητον, ἀθάνατον καὶ θεῖαν· εἶναι δὲ αὐτῆς τρία μέρη, λογικόν, θυμικόν, ἐπιθυμητικόν. Τὰς γυναῖκας κοινὰς γίνεσθαι τοῖς πᾶσι. Μεταγγισμὸν δὲ ψυχῶν εἰς σώματα διάφορα ἄχρι κνωδάλων. 204.

Ζ'.—Πυθαγόρειοι — Ε'. αἵρεσις ἀπὸ Ἑλληνισμοῦ. Πυθαγόρας ἐδογματίσεν ἐμφύχων τε μὴ μεταλαμβάνειν, ἀπὸ οἴνου δὲ ἐγκρατεῦσθαι. Διῶριζε δὲ ἅμα τὰ ἀπὸ σελήνης, καὶ τὰ ἄνω ἀθάνατα εἶναι λέγων, τὰ δὲ ὑποκάτω θνητὰ, μεταγγισμούς τε ψυχῶν ἀπὸ σωμάτων εἰς σώματα καὶ σιωπὴν

ἀσκεῖν ἐπὶ χρόνον πέντε ἐτῶν ἐδίδασκε. Τὸ τελευταῖον δὲ ἑαυτὸν Θεὸν ὠνόμασεν. 205.

Η'.—Ἐπικούρειοι — Σ'. αἵρεσις ἀπὸ Ἑλληνισμοῦ. Ἀτομα καὶ ἀμερῆ σώματα, ὁμοιομερῆ τε καὶ ἄπειρα τὴν ἀρχὴν εἶναι τῶν πάντων ὑπεστήσαντο, καὶ τέλος εἶναι εὐδαιμονίας τὴν ἡδονὴν ἐδογματίσαν, καὶ μήτε Θεὸν, μήτε Πρόνοιαν τὰ πάντα διοικεῖν. 205.

Προοίμιον περὶ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ Σαμαρειτισμοῦ. 208.

Θ'.—Σαμαρειτισμός — Ζ'. αἵρεσις ἀπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μέτοικοι ὄντες ἀπὸ Ἀσσυρίων εἰς τὴν Ἰουδαίαν, τὰ πάντα Ἰουδαῖοι ἦσαν· μόνην ἐδέχοντο τὴν Πεντάτευχον, ἡρνοῦντο νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ τὰς ἄλλας προφητείας τὰς μετὰ Μωϋσέα· ἐβδελύττοντο δὲ τὰ ἔθνη καὶ τὸ προσψάειν νεκρῶν. 224.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΣΜΟΥ.

Ι'.—Ἑσσηνοί — Α'. αἵρεσις ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Εἰς τέσσαρας αἰρέσεις Σαμαρεῖται ἐτμήθησαν Ἑσσηνοὺς, Σεβουαῖους, Γορθηνοὺς καὶ Δοσιθεοὺς. Ἰσα δὲ πᾶσαι ἀλλήλαις ἐφρόνουν τὰ ἄλλα, Ἑσσηνοὶ δὲ τούτῳ διέφερον, ὅτι συνώρταζον τοῖς Ἰουδαίοις ἐν ἐνὶ καιρῷ τὸ ἄθροισμα ἔχοντες. 232.

ΙΑ'.—Σεβουαῖοι — Β'. αἵρεσις ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Ἀντιφερόμενοι τῷ Ἑσδρα καὶ τοῖς Ἑσσηνοῖς τοὺς καιροὺς τῶν ἐορτῶν μετέθηκαν. Τάττουσι δὲ τὸν νέον μῆνα τῶν Ἀζύμων μετὰ τὸ νέον ἔτος, τὴν σκηνοπηγίαν, ὅτε παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις τὰ Ἀζύμα καὶ τὸ Πάσχα. 233.

ΙΒ'.—Γορθηνοί — Γ'. αἵρεσις ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τὰς ἐορτὰς ἐν ἄλλοις καιροῖς ἄγουσι παρὰ τοὺς Ἑβραίους. 236.

ΙΓ'.—Δοσιθεοί — Δ'. αἵρεσις ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Τοῖς αὐτοῖς ἔθεσιν, οἷα δὲ Σαμαρεῖται, ἐμπολιτευόμενοι, περισσώτερον δὲ τῶν ἄλλων φυλάττοντες τὸ ἀπέχεσθαι ἐμφύχων καὶ νηστείας συνεχέστατα βιῶν, ἔχουσι δὲ παρθενίαν τινὲς